

प्रतिश्रुतंसत्यंकृतमितिहृष्टाः संतः सत्यत्वेनैव प्रथमं स्तुवंति सत्यव्रतमिति सत्यं व्रतं संकल्पो यस्य तं सत्यं परं श्रेष्ठं प्राप्ति साधनं यस्मिन् त्रिसत्यं त्रिष्वपि कालेषु सृष्टेः पूर्वं प्रलयानंतरं च स्थिति समये च सत्यमव्यभिचारेण वर्तमानं तदेवाहुः सत्यस्य योनिमिति सच्छब्देन पृथिव्यप्ते जांसित्यच्छब्देन वाय्वा कारौ एवं सच्चत्यच्च सत्यं भूतपंचकं तत्सत्यमित्याचक्षत इति श्रुतेः तस्य योनि कारणमनेन पूर्ववर्तमानतोक्ता तथा सत्ये तस्मिन्नेव निहितं मंतर्यामितया स्थितं अनेन स्थिति समयेऽपि सत्यत्वमुक्तं तथा सत्यस्य सत्यं तस्यैव सत्यस्य सत्यं पारमार्थिकं तन्नाशेऽप्यवशिष्यमाणरूपं अनेन प्रलयेऽप्यवधित्वे न सत्यत्वं दर्शितं एवं त्रिसत्यत्वमुपपादितं तथा ऋतसत्यनेत्रं ऋतं च सूनृतावाणी सत्यं च समदर्शनं तथा भगवता व्याख्यास्यमानत्वात् सत्यं च समदर्शनं ऋतं च सूनृतावाणी कविभिः परिकीर्तितेति तयोर्नेत्रं नयनसाधनं नेतारं प्रवर्तकमिति यावत् एवं सर्वप्रकारेण सत्यात्मकत्वां भगवन् वयं शरणं प्रपन्नाः प्राप्ता इति ॥ २६ ॥ ननु भवंतोऽपि लोके श्वरामनुल्या एव किमिति मां शरणं प्रपद्यते नैवं वाच्यं त्वमेवैकः सर्वेश्वरः सर्वसृष्ट्यादिकारणत्वात् वयं त्वदेकशर

सत्यव्रतंसत्यपरं त्रिसत्यंसत्यस्य योनिं निहितं च सत्ये ॥ सत्यस्य सत्यं ऋतसत्यनेत्रं सत्यात्मकत्वां शरणं प्रपन्नाः ॥ २६ ॥ एकायनोऽसौ द्विफलस्त्रिमूलश्चतुरसः पंचविधः षडात्मा ॥ सप्तत्वगष्टविटपो नवाक्षो दशच्छदी द्विखगो त्यादिवृक्षः ॥ २७ ॥ त्वमेक एवास्य सतः प्रसूतिस्त्वं सन्निधानं त्वमनुग्रहश्च ॥ त्वन्मायया संवृतचेतसस्त्वां पश्यंति नानानविपश्चितो ये ॥ २८ ॥

णा एव लोकादिरूपं द्वैतं च सर्वं त्वद्व्यतिरेकेण नास्तीति वक्तुं द्वैतप्रपंचं वृक्षरूपकेण निरूपयंति एकायन इति असौ प्रपंच आदिवृक्षः वृक्ष इति वृक्षः समष्टिव्यष्टिदेहरूपः कथं भूतः एकायनः एका प्रकृतिरयनमाश्रयो यस्य सः द्वे सुखदुःखे फले यस्य सः त्रयो गुणामूलानियस्य सः चतुरसः धर्मार्थकाममोक्षाश्चत्वारो रसायस्य सः पंच इंद्रियाणि विधाज्ञानप्रकारा यस्य सः षट् ऊर्मयः जायते अस्ति वर्धते विपरिणमते अपक्षीयते नश्यत इति षट्कोशावा आत्मानः स्वभावा यस्य सः सप्तधा तवः त्वचो यस्य पंच भूतानि मनो बुद्धिः हंकाराश्चेत्यष्टौ विटपाः शाखा विस्तारा यस्य सः नवद्वाराणि अक्षाः छिद्राणि यस्य सः दश प्राणाः छदाः पत्राणि विद्यंते यस्य सः दशच्छदी दश प्राणा पानव्यानसमानोदाननाग कूर्मकलदेवदत्तधनं जय इति द्वौ जीवेश्वरौ खगौ यस्मिन्सद्विखगः ॥ २७ ॥ एवंप्रसूतसंसारवृक्षस्य सतः कार्यस्य त्वमेक एव प्रसूतिः प्रकर्षेण प्रसूतिर्जन्म यस्मात्सत्त्वं कारणमित्यर्थः त्वमेव सन्निधानं सम्यक् निधीयतेऽस्मिन्निति लयस्थानम् त्वमेवानुग्रहश्च अनुगृह्णातीति पालकः ननु ब्रह्म विष्णुरुद्रा एव भूताः प्रसिद्धाः कथमहमिति चेत् तत्राहुः त्वन्माययेति संवृतं पिहितं चेतो ज्ञानं येषां ते त्वामेव नाना पश्यंति ये तु विपश्चितः विद्वांसः ते तथानपश्यंति ॥ २८ ॥